

[Justitsministeren]

weekend. Det er rigtigt, at man har en bestemmelse om normal samværret i den norske børnelov. I Sverige har man afstået fra at indføre en sådan regel. Hvis man valgte at lave en regel om normal samværret i Danmark, ville der alligevel være brug for en undtagelsesbestemmelse for særlige tilfælde, og så ville man være lige vidt, idet nuanceringen i praksis ville blive den samme, som den allerede er i statsamternes praksis i dag. Det beror i sidste instans på en konkret vurdering i de enkelte tilfælde.

Så vil jeg godt sige noget om forslagsstillerens bemærkninger vedrørende samværssabotage. Man nævner, at det i lovteksten særlig skal fremhæves, at en vedholdende modarbejdelse af en rimelig samværret kan indgå som en af begrundelserne for overførsel af forældremyndigheden. Jeg er fortsat skeptisk over for, at det skulle være en god idé, at dette moment særlig skal fremhæves i loven. Afgørende for, om forældremyndigheden skal overføres, må altid være hensynet til, hvad der er bedst for barnet. Vi må ikke glemme, at det problem er meget kompliceret, og det er utvivlsomt, at modarbejdelse af samværretten ikke kan stå alene som grund til at overføre forældremyndigheden. Ud over den såkaldte sabotage må der også være andre vægtige grunde, der taler for en ændring af en forældremyndighedsafgørelse, herunder også hvorvidt den anden forælder er egnet til at have forældremyndigheden.

Jeg er her helt på linje med arbejdsgruppen i de synspunkter, der fremgår af 1983-betænkningen, og hvor man forholder sig til sabotage-spørgsmålet. Her må det som altid være barnets tarv, som er det helt afgørende, og mange andre forhold end sabotagespørgsmålet kan være af stor betydning for barnets tarv. Der er ingen tvivl om, at domstolene i dag lader spørgsmålet om sabotage indgå i de samlede overvejelser som et af de momenter, der kan begrunde overførsel af forældremyndigheden, så der er ikke behov for en udtrykkelig lovfæstelse på det område. Men som jeg også tilkendegav i foråret, er det et af de områder, som jeg mener vi senere kan drøfte nærmere i Retsudvalget.

Helge Adam Møller (KF):

Da mit partis ordfører, hr. John Vinther, er forhindret i at være til stede under denne førstebehandling, så skal jeg på Det Konservative

Folkepartis vegne meget kort redegøre for vores stillingtagen til beslutningsforslaget.

Der er tale om en genfremsættelse, og Det Konservative Folkeparti har ikke ændret standpunkt, siden forslaget sidst var til behandling her i Tinget for et halvt år siden. Det kommer derfor næppe som nogen overraskelse, at vi af de samme grunde som i maj måned ikke kan støtte beslutningsforslaget. Jeg skal således henvise til den tale, som den konservative ordfører holdt ved den oprindelige førstebehandling i maj måned, og som er optrykt i spalte 9852 og 9853.

Vi har altså fortsat den holdning, at det afgørende er hensynet til barnets tarv. Det er det, der skal være den overordnede ledetråd, når der skal træffes en afgørelse om forældremyndighed eller samværret. Når det er udgangspunktet, altså barnets tarv, og man sammenholder det med, at forældrene ikke er enige om, hvad der skal ske – i hvert fald i de sager, der volder problemer – så vil den trufne afgørelse altid af mindst den ene af de to forældre blive opfattet som urimelig.

Som vores ordfører sagde ved den oprindelige førstebehandling den 8. maj, kan vi ikke lovgive om menneskelige følelser. Skal vi derfor ændre den måde, disse samværsregler fungerer på i det virkelige liv, så handler det ikke kun om lovgivning, men i stort omfang om holdningsbearbejdelse, og det skal ske et andet sted end her i Folketinget.

Det Konservative Folkeparti eller, undskyld, den konservative folketingsgruppe er enig – men forhåbentlig også partiet – i de betragtninger, som justitsministeren for et øjeblik siden redegjorde for, og vi kan derfor fortsat ikke støtte beslutningsforslaget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Det fremsatte beslutningsforslag er identisk med beslutningsforslag nr. B 87 fra sidste samling. Jeg vil derfor gøre opmærksom på mine bemærkninger ved behandlingen dengang, da forudsætningerne efter min mening er uændrede, og det er min holdning derfor også.

Grundlæggende er intentionerne i forslaget gode, og vi burde alle i store træk kunne tilslutte os dem. Men vi skal stille os selv det grundlæggende spørgsmål, hvorvidt det er muligt ved lovgivning at løse problemer, som opstår som følge af forældres manglende ansvars-